

Binnen het domein Business Continuity Management, en specifiek gericht op de vitale 'ICT keten' en het primaire proces van organisaties zijn er toenemend significante kennishiaten welke enkel groter (dreigen te) worden. Dit blijkt niet enkel uit expert views, resultaten van Audits, maar ook uit stresstesten en analyse van reeds manifest geworden calamiteiten en disrupties.

Voorzichtig kan worden aangenomen dat sommige noodzakelijke 'inhaalstraten' nu al niet meer gemaakt kunnen worden. En ronduit verontrusting is de constatering dat organisaties met kritische ketenafhankelijkheden juist ook blootstaan aan 'zwakke partners' maakt het kwetsbaarheidsoppervlak enkel groter.

Wellicht wat kort door de bocht, blijken de ICT (beheers)organisaties niet geëquipeerd om juist (en effectief) om te gaan met 'nieuw'. Aan de achter, en de voorkant wordt weliswaar met 'schijnveilige' applicaties en slimigheden het een en ander afgedekt, maar procesmatig, infrastructureel stapelen de kwetsbaarheden en afhankelijkheden op. Immers het procesmatige en ICT (NIS), netwerken en informatiesystemen en NOS, (Netwerk Operating Systemen) kwetsbaarheidsoppervlak neemt exponentieel toe en de 'oude kennis' (be)reikt niet de behoefte welke nu essentieel is. Old school denken en doen is nu de grootste 'beperker'.

'Platte technologie' kennis is relatief snel en adequaat te mobiliseren, maar significante kennis hiaten over de plaats en de inter-connecties van de zwakke knopen in de veiligheidsketen is (nog) ver te zoeken en sterk, zelfs toenemend ernstig onderontwikkeld. "Betrouwbare, onpartijdige, uitgebreide en algemeen toegankelijke" gegevens over de frequentie en de economische impact van onder andere cyberaanvallen zijn nog steeds zeldzaam. Recente inspanningen bieden dan voor enkele organisaties in de 'problemen' een overleving, maar sectorgenoten (welke niet getroffen zijn) blijven de illusie van onschendbaarheid sterk aanhangen. Analyse, afgestemde (theoretische) kaders en informatie is van vitaal belang om te helpen begrijpen welke gebieden van de 'economie' dringende interventie nodig hebben, zij het in termen van bewustmakingscampagnes, toegewijde prikkels, of regelgeving.

Bestuurders beseffen slechts in mate dat noodzaak, maar ook de urgentie aanwezig is juist nu de 'harde noten' te kraken en juist zelf de disruptie in te zetten om beter geëquipeerd te zijn voor de volgende rondes welke enkel nog complexer en kritischer worden. De werkelijkheid van de hiaten en de illusie van onschendbaarheid dienen een 'make-over' te krijgen. Stabiliteit en continuïteit eist daarom ook gezonde (zelf)reflectie.